

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoCsp/24/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117234406
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5117234406.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobcu: R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 50 094 297, proti žalovaným: 1/ I. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. Q. XXX/XX, B. B., 2/ O. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. Q. XXX/XX, B. B., obaja právne zastúpení JUDr. Alžbetou Borikovou, advokátskou kanceláriou, s.r.o., so sídlom Dolné Rudiny 3, 010 01 Žilina, IČO: 47 249 587, o zaplatenie 7.636,29 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 13Csp/255/2017 zo dňa 25. septembra 2018, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti (výrok II. a III.) **p o t v r d z u j e**.

V odvolaní nenapadnutej časti (výrok I.) zostáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý**.

Žalobca má voči žalovaným 1/ a 2/ právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti rozhodnutia vo veci.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom č. k. 13Csp/255/2017 zo dňa 25. septembra 2018 konanie v časti o zaplatenie sumy 1.715,45 eur s príslušenstvom, o zaplatenie sumy 158,49 eur a o zaplatenie úrokov vo výške 10,9 % ročne zo sumy 5.920,84 eur za obdobie od 01.11.2017 do 13.08.2018 zastavil. Ďalej rozhodol, že žalovaní sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 5.920,84 eur, spolu s úrokom vo výške 10,9 % ročne z tejto sumy od 14.08.2018 do zaplatenia a spolu s úrokmi z omeškania z tejto sumy vo výške 5,15 % ročne od 14.08.2018 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi proti žalovaným priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobou, doručenou súdu dňa 22.12.2017, sa žalobca domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by žalovaným bola uložená povinnosť zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 7.636,29 eur, spolu s úrokom vo výške 98,05 eur, úrokom vo výške 60,44 eur, úrokom vo výške 10,9 % ročne zo sumy 7.636,29 eur od 01.11.2017 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 7.636,29 eur od 01.11.2017 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Vzhľadom na dispozičný procesný úkon žalobcu, ktorým vzal žalobu čiastočne späť, rozhodol súd, pri aplikácii vyššie citovaných zákonných ustanovení, o zastavení konania v časti uplatneného nároku na zaplatenie sumy vo výške 1.715,45 eur s príslušenstvom, vo výške 158,49 eur a úrokov vo výške 10,9 % ročne zo sumy 5.920,84 eur za obdobie od 01.11.2017 do 13.08.2018. Súhlas žalovaných so späťvzatím žaloby nebol potrebný, nakoľko k späťvzatiu došlo skôr, než sa začalo pojednávanie. Predmetom konania tak zostala suma 5.920,84 eur, spolu s úrokom vo výške 10,9 % ročne z tejto sumy od 14.08.2018 do zaplatenia a spolu s úrokmi z omeškania z tejto sumy vo výške 5,15 % ročne od 14.08.2018 do zaplatenia. Pri zákonom

posudzovaní konkrétneho prípadu okresný súd vychádzal z príslušných ustanovení ZoSÚ a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi stranami na základe uzavretej zmluvy o úvere, je vzťahom občianskoprávnym a je potrebné naň aplikovať ustanovenia tohto zákona. Žalobca preukázal platné uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spĺňajúcej všetky obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ, medzi ním a žalovanými, v zmysle ktorej žalobca poskytol žalovaným spotrebiteľský úver vo výške 9.900,- eur, pričom žalovaní sa zaviazali poskytnuté peňažné prostriedky, vrátane dohodnutých úrokov a poplatkov, žalobcovi vrátiť v 120 mesačných splátkach v sume 151,90 eur. Podľa názoru súdu žalobca aplikoval zákonný postup podľa § 53 ods. 9 OZ a vyhlásil svoju úverovú pohľadávku v zmysle úverovej zmluvy v celosti za predčasne splatnú ku dňu 02.02.2015. Žaloba bola podaná na súd dňa 22.12.2017, t. j. ešte pred uplynutím zákonom ustanovenej trojročnej premlčacej doby podľa OZ, z ktorého dôvodu nemožno konštatovať, že by pohľadávka žalobcu bola premlčaná tak, ako to tvrdili žalovaní vo svojom vyjadrení k žalobe. Keďže v konaní nebolo preukázané, že by žalovaní do dňa rozhodnutia súdu v plnom rozsahu splnili svoj záväzok vrátiť žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky, pričom mu po vykonaní čiastočných úhrad podľa predložených výpisov zostali naďalej dlžní sumu 5.920,84 eur, súd žalobe v tejto časti, spolu s úrokom vo výške 10,9 % ročne zo sumy 5.920,84 eur od 14.08.2018 do zaplatenia, ako skutkovo a právne dôvodnej, vyhovel a žalovaných zaviazal spoločne a nerozdielne na zaplatenie tohto dlhu žalobcovi. Žalovaní sa nevrátením poskytnutého úveru v lehote splatnosti dostali do omeškania, a preto súd, v súlade s citovaným zákonným ust. § 517 OZ, priznal žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške, ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, t. j. z nezaplatenej dlžnej sumy 5.920,84 eur, v sadzbe 5,15 % ročne (ako základná úroková sadzba ECB 0,15 % + 5 percentuálnych bodov), počnúc dňom 14.08.2018 až do zaplatenia tak, ako bolo žalobcom uplatnené. O nároku na náhradu trov konania okresný súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 C.s.p., v spojitosti s § 256 ods. 1 C.s.p.. Možno konštatovať, že žalobca bol vo veci v plnom rozsahu úspešný, nakoľko procesné zavinenie na zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 1.715,45 eur s príslušenstvom nesú žalovaní, keďže čiastočnú úhradu pohľadávky vykonali po podaní žaloby, v dôsledku čoho vzal žalobca dôvodne podanú žalobu čiastočne späť a vo zvyšku uplatneného nároku súd žalobe vyhovel, a preto súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % účelne vynaložených trov konania voči neúspešnej strane, t. j. žalovaným.

2. Uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 13Csp/255/2017-98 zo dňa 26. novembra 2018 súd rozhodol tak, že návrh na zmenu subjektu na strane žalobcu tak, že do konania na miesto doterajšieho žalobcu, spol. G. J., a.s., so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, Bratislava, IČO: 31 340 890, vstúpi ako žalobca spol. R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, Bratislava, IČO: 50 094 297, nepripustil. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 06.08.2018 je zrejmé, že k postúpeniu pohľadávky došlo v deň podpisu tejto zmluvy, keďže v zmysle čl. XV predmetnej zmluvy je táto platná a účinná dňom podpisu oboma zmluvnými stranami. V návrhu na zmenu žalobcu vtedajší zvolený zástupca Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o. uviedol, že ku dňu 23.10.2018 sa skončilo zastúpenie žalobcu zvoleným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o.. Návrh na zmenu subjektu na strane žalobcu však podal práve tento zvolený zástupca a keďže zastupovanie skončilo ešte predtým, než bol podaný návrh na zmenu subjektu na strane žalobcu, nie je zrejmé, v koho mene tento zvolený zástupca konal. Navyše uvedený zvolený zástupca žalobcu súdu nepredložil súhlas nového žalobcu - spol. R Collectors s.r.o. so vstupom do konania.

3. Proti rozsudku č. k. 13Csp/255/2017 zo dňa 25. septembra 2018 podali žalovaní 1/ a 2/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie proti výroku II. a III. rozsudku. Odvolací súd žiada, aby v zmysle ust. § 388 Civilného sporového poriadku zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobu zamietne v celom rozsahu a prizná žalovaným proti žalobcovi náhradu trov konania vrátane trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Žalobca sa predmetnou žalobou domáhal vrátenia úveru na základe Zmluvy o úvere č. 5781945789, ktorú predložil súdu spolu so žalobou. Žalovaní poukazujú na záver tejto Zmluvy, ktorá síce obsahuje podpisy, avšak absentuje údaj o mieste a dátume podpisu zmluvy. Tento neodstrániteľný nedostatok podľa nášho názoru zakladá absolútnu neplatnosť predmetnej Zmluvy o úvere, s ktorou sa mal okresný súd zaoberať ex offio. Odhliadnuc od uvedeného, Zmluva o úvere neobsahuje všetky obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platnom k údajnému dňu podpisu zmluvy. Obchodné podmienky a Všeobecné obchodné podmienky neboli priložené k Zmluve o úvere, ani s nimi neboli oboznámení resp. absentuje údaj o dátume, kedy sa podľa žalobcu mali s nimi oboznámiť. Nemôžu preto voči nim vyvolávať žiadne právne účinky. V súlade s ustálenou judikatúrou súdov namietajú aj platnosť

Dohody o zrážkach zo mzdy ako neprijateľnej zmluvnej podmienky. Podľa ich názoru súd mal povinnosť posúdiť Zmluvu o úvere, čo je súladná s § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. resp. Občianskym zákonníkom. Napadnutý rozsudok síce takéto „posudzovanie“ konštatuje, avšak s nesprávnym právnym záverom že Zmluva o úvere je platná v celosti. Z dôvodu nimi tvrdenej absolútnej neplatnosti Zmluvy o úvere sa preto žalobca mohol žalobou domáhať nanajvýš vrátenia bezdôvodného obohatenia spočívajúceho vo vrátení sumy 9.900,- eur, ktorú poskytol žalovaným v mesiaci november 2010. Vzhľadom na skutočnosť, že žaloba bola podaná až dňa 22.12.2017, považujú tento nárok za premlčaný v 3-ročnej objektívnej premlčacej lehote, na čo mal súd prihliadať v rámci spotrebiteľského režimu tohto konania ex offo. V prípade iného názoru odvolacieho súdu, majú za to, že potom nemožno priznať žalobcovi „zmluvné“ úroky, iné poplatky, sankčné úroky či úroky z omeškania. Zároveň všetky uhradené splátky sa mali započítavať len na istinu, a nie na úroky (akéhokoľvek druhu) či poplatky.

4. Žalobca sa k odvolaniu žalovaných vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Uviedol, že vo vyjadrení k žalobe Žalovaní platné uzatvorenie Zmluvy o úvere vyslovene nerozporovali. Žalovaní do dnešného dňa nerozporovali ani deň, v ktorý bola Zmluva o úvere uzatvorená. V priebehu trvania zmluvného vzťahu sa nedomáhali neplatnosti ani inak nenapadli dátum a miesto uzatvorenia Zmluvy o úvere. Zmluva o úvere bola preukázateľne uzatvorená platne, bola podpísaná oboma Zmluvnými stranami. Žalovaní nepopreli, že Zmluva o úvere bola uzatvorená dňa 09.11.2010. Dokonca aj v odvolaní Žalovaní odvíjajú prípadné premlčanie od uvedeného dátumu. Žalovanými uvedené údajné nedostatky pod písm. m), o), p) t) w) a x) nespôsobujú bezúročnosť Zmluvy o úvere. Podľa Zmluvy o úvere sa úver má splácať po dobu 120 mesiacov s termínom konečnej splatnosti dňa 20.11.2020. O splácanie na 10 rokov pritom žiadali sami Žalovaní, takže nemôžu tvrdiť, že tento údaj by pre nich bol cudzí. Napadnutie Dohody o zrážkach zo mzdy po tom, ako bolo dokazovanie skončené, t.j. až v odvolacom konaní sa javí priam ako absurdné. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená v písomnej forme samostatnej listiny. Žalobca ako zmluvná strana zároveň vyhlásil, že Dohodu o zrážkach zo mzdy si riadne prečítal, jej obsahu porozumel a vyjadruje svoju slobodnú vôľu dohodu uzatvoriť. Žalobca tým prejavil slobodnú vôľu uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy, a to na zabezpečenie poskytnutého úveru. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 06.08.2018 účinnou od 01.10.2018 došlo k postúpeniu pohľadávky zo žalovanej Zmluvy o úvere na nového veriteľa, a to spoločnosť R Collectors s.r.o. Na základe uvedenej skutočnosti Žalobca žiada, aby súd rozhodol o zmene strany sporu. V zmysle vyššie uvedených skutočností Žalobca navrhuje, aby súd rozsudok potvrdil ako vecne správny a Žalobcovi priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

5. Okresný súd uznesením č. k. 13Csp/255/2017-191 zo dňa 15. apríla 2020 pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu tak, že do konania na miesto doterajšieho žalobcu, obchodnej spoločnosti G. J., a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 50 361 368, zastúpený zvoleným zástupcom Advokátskou kanceláriou RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 47 232 471, vstúpi ako žalobca obchodná spoločnosť R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 50 094 297.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP) rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti. V odvolaní nenapadnutej časti ponechal napadnutý rozsudok okresného súdu nedotknutý.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v

odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

10. Odvolací súd po preskúmaní nového rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a prejednanú vec ako vecne správnu posúdil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

11. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd ďalej uvádza nasledovné:

12. V zmysle ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka sa za spotrebiteľskú zmluvu považuje každá zmluva, bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzaviera dodávateľ so spotrebiteľom. V súvislosti s implementáciou smernice č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách však treba dôsledne odlišovať problematiku a inštitút ochrany spotrebiteľa, ktorý sa vzťahuje na akýkoľvek zmluvný vzťah (zmluvu), ktorý sa uzavrie medzi spotrebiteľom a dodávateľom, od osobitného druhu spotrebiteľskej zmluvy, ktorá sa spravidla uzaviera tak, že obsahuje zmluvné podmienky, ktoré spotrebiteľ nebol schopný ovplyvniť. Uvedená smernica za spotrebiteľskú zmluvu považuje iba takú zmluvu, pri ktorej spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť jej obsah. Ustanovenia § 52 a nasl. sa vzťahujú práve na tento druh zmlúv. Ide o osobitnú ochranu v rámci ochrany spotrebiteľa. Zákon v § 53 vymedzuje neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, pričom rozlišuje, či boli individuálne dohodnuté, alebo nie. Pre spotrebiteľskú zmluvu vymedzenú v tomto ustanovení sú dôležité tie podmienky, s ktorými sa síce spotrebiteľ mal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, ale nemohol ich ovplyvniť. Za neprijateľné podmienky sa však považujú aj tie, s ktorými sa spotrebiteľ nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy (§ 53 ods. 4 písm. a)).

13. Pri právnej úprave spotrebiteľských zmlúv sa vychádza zo zásady ochrany spotrebiteľa ako tzv. slabšej zmluvnej strany a neprípustnosti zneužívania monopolného postavenia dodávateľov ako tzv. silnej zmluvnej strany. Postavenie slabšej zmluvnej strany vyplýva zo skutočnosti, že nemá možnosť individuálne ovplyvniť obsah zmluvy vopred pripravenej dodávateľom. Preto treba aspoň rámcovo vymedziť, ktoré, resp. aké podmienky v spotrebiteľských zmluvách sa považujú za neprijateľné, pričom dôsledkom je to, že sú zo zákona neplatné. Vychádza sa z toho, že spotrebiteľ dohodne uzavrieť zmluvu a právom očakáva, že dodávateľ ako odborník, "profesionálne znalý podnikateľ" dodáva tovar alebo služby so zárukou kvality.

14. V zmysle platnej právnej úpravy spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ak by zmluva obsahovala ustanovenia spôsobujúce nerovnováhu v právach a povinnostiach, ale v neprospech dodávateľa, takáto podmienka by v zmysle tejto právnej úpravy nebola neplatná. Za značnú nerovnováhu treba vždy považovať také právne postavenie spotrebiteľa, ktoré mu nedovoľuje alebo značne obmedzuje uplatňovanie nárokov, ktorými sa domáha riadneho plnenia zo zmluvy, resp. nápravy už prijatého plnenia (vrátane uplatnenia nárokov vyplývajúcich zo zodpovednosti za vady, omeškanie či škodu), alebo ktoré sa týkali možnosti odstúpenia od zmluvy. Ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa vzťahuje iba na tie spotrebiteľské zmluvy, pri uzavieraní ktorých spotrebiteľ nemôže ovplyvniť ich obsah, teda ktoré sú vopred pripravené, naformulované. Pri iných spotrebiteľských zmluvách, kde sa dojednávajú podmienky individuálne, sa ich neprijateľnosti nemožno dovolávať.

15. Po preštudovaní spisu a spisového materiálu bolo odvolaciemu súdu preukázané platné uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spĺňajúcej všetky obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ, medzi ním a žalovanými, v zmysle ktorej žalobca poskytol žalovaným spotrebiteľský úver vo výške 9.900,- eur. Žalovaní 1/ a 2/ sa zaviazali poskytnuté peňažné prostriedky, vrátane dohodnutých úrokov a poplatkov, žalobcovi vrátiť v 120 mesačných splátkach v sume 151,90 eur.

16. Žalobca aplikoval zákonný postup podľa § 53 ods. 9 OZ v zmysle ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565

najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. (Podľa § 565 ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené.) Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Ak toto právo veriteľ uplatní, trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu splatnosti celého dlhu. Veriteľ v danom prípade vyhlásil svoju úverovú pohľadávku v zmysle úverovej zmluvy v celosti za predčasne splatnú ku dňu 02.02.2015. Pokiaľ odvolatelia namietali, že nárok žalobcu je premlčaný, odvolací súd uvádza, že žaloba bola podaná na súde dňa 22.12.2017, t. j. ešte pred uplynutím zákonom ustanovenej trojročnej premlčacej doby podľa OZ. Vzhľadom na uvedené nemožno konštatovať, že by pohľadávka žalobcu bola premlčaná.

17. Zmluvou o úvere - pôžička na bývanie, uzatvorenou medzi žalobcom, ako veriteľom, a žalovanými, ako dlžníkmi, poskytol veriteľ žalovaným pôžičku - spotrebiteľský úver vo výške 9.900,- eur, ktorý mali žalovaní splátiť v 120 mesačných splátkach po 151,90 eur, splatných k 20. dňu v mesiaci, pri splatnosti prvej splátky dňa 20.12.2010. RPMN bola v zmluve určená na 12,33 %, úroková sadzba bola 10,9 % ročne, priemerná hodnota RPMN bola 13,63 % a celková výška nákladov, spojených s úverom predstavovala sumu 6.779,79 eur. Konečná splatnosť úveru bola stanovená na 20.11.2020. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky. Odvolací súd konštatuje, že predmetná zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platnom k údajnému dňu podpisu zmluvy. Odvolací súd sa stotožňuje s tvrdením žalobcu, že ak sa žalovaní zrazu chcú odvolávať na neplatnosť Zmluvy o úvere, je potrebné uviesť, že miesto, dátum a podpis Zmluvy o úvere Žalovanými boli povinní uviesť Žalovaní.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti. V odvolaní nenapadnutej časti ponechal napadnutý rozsudok okresného súdu nedotknutý.

19. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom odvolacom konaní mala plný úspech strana žalobcu, a preto odvolací súd priznal žalobcovi proti žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Ďalej o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

20. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)